

Ook bij haar overlijden werd aan de nabestaanden 50 gulden betaald voor begrafenkosten.

Behalve Den Briel en Rotterdam bezaten ook andere plaatsen een eigen binnenloodsdienst. Op 9 januari 1702 werd door vertegenwoordigers van Prins Willem III, als Heer van Niervaart, een ordonnantie uitgevaardigd ⁴⁵⁾, waarbij de beloodsing van Strijensas naar Dordrecht, Rotterdam en Hellevoetsluis verplicht werd gesteld voor de meeste schepen. Alleen inwoners van Strijensas en de Moerdijk konden als loods worden benoemd. De 30 artikelen waren grotendeels gelijk aan die van de andere ordonnanties op plaatselijke loodsdiensten.

Door 'Raaden en Reekenmeesters van Zijne Hoogheid den Heere Prinse van Orange en Nassau' werd op 9 juni 1746 een ordonnantie ⁴⁶⁾ afgekondigd voor de loodsdienst van Willemstad op Dordrecht, Rotterdam, Hellevoetsluis, Veere, Vlissingen en Middelburg. Alleen inwoners van Willemstad kwamen in aanmerking als loods benoemd te worden. Deze 28 artikelen kwamen in hoofdzaak overeen met de andere ordonnanties. Ook daar werd alleen de uitgaande vaart verplicht van een aangewezen loods gebruik te maken.

Het gebruik van vreemde talen zal menige loods wel eens moeilijkheden geleverd hebben, maar ook voor de buitenlandse gezagvoerder was het een bezwaar als de loods hem niet begreep. Om beide groepen van dienst te zijn, verscheen in 1849 een handboek voor loodsen in acht talen van M. P. Wijk ⁴⁷⁾, 'inhoudende alle bevelen nodig bij het land of kust aandoen, ter reede komen, dok of haven inhalen, onderzeil gaan, anker ligten, stag wenden, enz. In één woord: alle bevelen, die bij elke manoeuvre of evolutie nodig zijn te geven'.

Een kleine bloemlezing uit de honderden aangeboden zinnen laat ons iets zien van het leven van de loods en het werk aan boord:

'Wij willen beproeven elkander te verstaan'

'Zijt gij loods? Zijt gij visscherman?'

'Laad een kanon om een seinschot te geven'

'Bras het kruiszeil levend'

'Zet een handspak in het spil'

'Schrob en spoel het dek'.